

30 Οκτωβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 105/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί τα πράγματα — Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί και προαγωγές — Προσόντα — Διαπίστωση κατοχής ακαδημαϊκού προσόντος — Εν όψει των στοιχείων θα έπρεπε να είχε διερευνηθεί περαιτέρω — Η προσβαλλόμενη απόφαση άκυρη.

5

Ο αιτητής προσέβαλε τον διορισμό/προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Διευθυντή Τμήματος Αναδασμού.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

10

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, προκύπτει καθαρά πως η κανονική διάρκεια της εκπαίδευσης που έτυχε το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν από 17.8.92 - 12.3.93, δηλαδή λιγότερο από ένα ακαδημαϊκό έτος και ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ζήτησε από το εκπαιδευτικό ίδρυμα, το οποίο του παραχώρησε το σχετικό δίπλωμα, να επεκταθεί η μεταπτυχιακή εκπαίδευση του, ώστε να συνάδει με σχετική εγκύκλιο της Επιτροπής Υποτροφιών, η οποία προνοεί ότι ο όρος "ένα ακαδημαϊκό έτος" σημαίνει περίοδο όχι μικρότερη των οκτώ μηνών και ούτε μεγαλύτερη των δέκα μηνών.

15

20

Μετά από μελέτη όλων των σχετικών με το θέμα στοιχείων και ειδικότερα της αλληλογραφίας που διεξήχθη αναφορικά με το αίτημα για παράταση της εκπαίδευσης του ενδιαφερομένου μέρους

25

5 και μετά τις 12.3.93 ημερομηνία κατά την οποία έληγε επίσημα το πρόγραμμα εκπαίδευσης για απόκτηση του σχετικού διπλώματος, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί λόγω πιθανότητας ύπαρξης πραγματικής πλάνης που δυνατό να επιλογώρησε στην απόφαση της ΕΔΥ.

10 Από το υλικό που είχε ενώπιόν του το Δικαστήριο δεν διαπιστώνεται με βεβαιότητα σε ποιό θέμα εκπαιδεύτηκε το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τη διάρκεια των πρόσθετων 6 εβδομάδων και ούτε κατά πόσο ήταν σχετικό με τις αρμοδιότητες του Τμήματος. Το Δικαστήριο κρίνει ότι το θέμα χρήζει περαιτέρω έρευνας από το αρμόδιο διοικητικό όργανο για διαπίστωση όλων των σχετικών με το θέμα δεδομένων. Το Δικαστήριο δεν γνωρίζει ποια θα ήταν η απόφαση της ΕΔΥ αν όλα τα πιο πάνω στοιχεία είχαν τεθεί ενώπιον της κατά τον ουσιώδη χρόνο. Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η διαμόρφωση πρωτογενούς άποψης ως προς την κατοχή ή μη απαιτούμενου προσόντος από τους υποψηφίους.

20 Σχετική με το υπό εξέταση θέμα είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Χρύσανθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοργικών Προϊόντων**.

25 Με βάση τα πιο πάνω και εφόσον ακόμα και η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης είναι αρκετή για να καμφθεί το τεκμήριο ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από ορθή διαπίστωση των γεγονότων, κρίνεται πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

30 *Αναφερόμενη υπόθεση:*

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228.

35 **Προσφυγή.**

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίστηκε και/ή προήχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Διευθυντή Τμήματος Αναδασμού.

Α. Ταλιαδώρος για Κ. Χρυσοστομίδα, για τον Αιτητή.

Γ. Φράγκου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

I. Τυπογράφος, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή προ- 5
σβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ),
η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας
ημερ. 28.1.94 και με την οποία διορίστηκε και/ή προάχθηκε ο
Αντρέας Χριστοδούλου στη θέση Διευθυντή Τμήματος Αναδα- 10
σμού. Επειδή η κενή θέση ήταν θέση πρώτου διορισμού και προα-
γωγής, δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας
και σ' ανταπόκριση της δημοσίευσης υποβλήθηκαν δέκα αιτήσεις.
Οι υποψήφιοι κλήθηκαν σε προφορική εξέταση στις συνεδριάσεις
της ΕΔΥ ημερ. 9 και 10.12.93. Σ' αυτές παρευρίσκετο και ο Γενι- 15
κός Διευθυντής, Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων.

Μετά το πέρας των προφορικών εξετάσεων ο Διευθυντής
αξιολόγησε την απόδοση του αιτητή ως πολύ καλή κι εκείνη του
ενδιαφερομένου μέρους ως εξαιρετη. 20

Στη συνέχεια ο Διευθυντής έκανε την ακόλουθη δήλωση:

"Όλοι οι υποψήφιοι υπηρετούν σε Τμήματα που υπάγονται
στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων και γι' αυτό 25
έχω προσωπική γνώση της αξίας και των δυνατοτήτων τους.

Με βάση τη γνώση αυτή και αφού έλαβα υπόψη την αξία, τα
προσόντα, την αρχαιότητα, την απόδοση των υποψηφίων κα- 30
τά την προφορική εξέταση και τις απαιτήσεις της υπό πλήρω-
σης θέσης, συστήνω για προαγωγή το Χριστοδούλου Ανδρέα,
τον οποίο θεωρώ ως τον καταλληλότερο. Ο Χριστοδούλου
υπερτερεί έναντι των άλλων υποψηφίων σε διοικητική και ορ-
γανωτική ικανότητα και σε πρωτοβουλία, έχει δε ευρύτερη
γνώση σε θέματα που σχετίζονται με την αγροτική κτημοσύνη 35
στην Κύπρο και γενικά είναι ο πιο κατάλληλος για να αντα-
ποκριθεί στις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης."

Μετά την αποχώρηση του Γενικού Διευθυντή από τη συνε-
δρίαση η ΕΔΥ αξιολόγησε την απόδοση του κάθε υποψηφίου
στην προφορική εξέταση και έκρινε τον αιτητή ως "σχεδόν πολύ 40
καλό" και το ενδιαφερόμενο μέρος ως "εξαιρετό".

Στη συνέχεια η ΕΔΥ ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και
σύγκριση των υποψηφίων με αναφορά στα προσόντα, στις εμπι-

5 στευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων, στην αρχαιότητα, στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή και στην απόδοση τους κατά την προφορική εξέταση, και κατέληξε στο συμπέρασμα πως το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν ο καταλληλότερος για προαγωγή στην επίδικη θέση.

Το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης αναφέρει μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα ως απαιτούμενα προσόντα:

10 "(1)(α) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν σε ένα τουλάχιστον από τα ακόλουθα θέματα: Γεωγραφία, Γεωπονία, Πολεοδομία και Χωροταξία, Αγρονομία-Τοπογραφία, Φυσιογνωσία, Οικονομικά, Γεωργική Μηχανική, Πολιτική Μηχανική, Γεωλογία, Περιβαλλοντολογία, και

15 (β) Μεταπτυχιακή εκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους σε θέμα ή θέματα σχετικά με τις αρμοδιότητες του Τμήματος.

20 (2) Δεκαετής τουλάχιστο διοικητική πείρα από την οποία πενταετής τουλάχιστον υπηρεσία σε υπεύθυνη θέση."

Ως πρώτο λόγο ακυρότητας ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν πληρούσε το δεύτερο σκέλος του προσόντος που προνοείται στην παρ. (2) πιο πάνω, δηλαδή δεν είχε διοικητική πείρα που αποκτήθηκε σε πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία σε υπεύθυνη θέση. Τη θέση του αυτή τη βασιίζει στο γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τη θέση Λειτουργού Αναδασμού (κλίμακα Α8-Α10) μέχρι 31.10.91, η οποία σύμφωνα με τον ισχυρισμό του δεν αποτελεί υπεύθυνη θέση έχοντας υπόψη τα καθήκοντα και ευθύνες του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης, σ' αντίθεση με τη θέση Λειτουργού Αναδασμού Α (κλίμακες Α11-Α12) την οποία κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος για ένα μήνα (1.11.91-30.11.91) και τη θέση Ανώτερου Λειτουργού Αναδασμού (Κλίμακα Α13), την οποία κατείχε από 1.12.91 35 μέχρι 13.8.93 που ήταν η τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων με βάση τη δημοσίευση της θέσης στην Επίσημη Εφημερίδα.

40 Κατά συνέπεια, κατέληξε ο δικηγόρος του αιτητή, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε μόνο 21 μηνών υπηρεσία σε υπεύθυνη θέση αντί 5 χρόνια που προνοεί το σχέδιο υπηρεσίας. Συνυφασμένος με τα πιο πάνω είναι και ο ισχυρισμός για πιθανότητα ύπαρξης πραγματικής πλάνης και παράλειψης διεξαγωγής δέουσας έρευνας εκ μέρους της ΕΔΥ για να διαπιστωθεί η κατοχή ή μη του πιο

πάνω προσόντος από το ενδιαφερόμενο μέρος.

Η θέση της δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση και του δικηγόρου του ενδιαφερομένου μέρους είναι ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε πενταετή διοικητική πείρα σε υπεύθυνη θέση επειδή από το 1975 ανατέθηκαν σ' αυτόν τα καθήκοντα του υπεύθυνου του Τεχνικού Τομέα του Τμήματος Αναδασμού (βλ. Παράρτημα Α της γραπτής αγόρευσης του δικηγόρου του ενδιαφερομένου μέρους). Παρέπεμψαν επίσης στις εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους από το 1985 και μετά, όπου αναφέρεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν υπεύθυνος του Τεχνικού Τομέα. Ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους αναφέρθηκε επίσης στο γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος τοποθετήθηκε από 1.11.85 στην 8η βαθμίδα της κλίμακας Α11 (βλ. Παράρτημα Γ στη γραπτή του αγόρευση).

Έχοντας υπόψη τα ενώπιόν μου στοιχεία, κρίνω πως το συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε τη σχετική πρόνοια του σχεδίου υπηρεσίας, είναι εύλογα επιτρεπτό και υποστηρίζεται από στοιχεία που περιέχονται στους φακέλους. Συνεπώς, δεν ετίθετο θέμα διεξαγωγής περαιτέρω έρευνας από την ΕΔΥ. Ο πρώτος λόγος ακυρότητας που προβλήθηκε εκ μέρους του αιτητή κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται.

Στη συνέχεια ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως το ενδιαφερόμενο μέρος δεν πληροί ούτε το προσόν που προνοείται στην παράγρ.1(β) του σχεδίου υπηρεσίας (βλέπε ανωτέρω). Στο ενδιαφερόμενο μέρος απονεμήθηκε Δίπλωμα για μεταπτυχιακή εκπαίδευση με θέμα "Integrated Rural Regional Development Planning" από το Development Study Centre του Ισραήλ. Το ενδιαφερόμενο μέρος είπε ο δικηγόρος του αιτητή, δεν έχει μεταπτυχιακή εκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους, εφόσον η διάρκεια της εκπαίδευσης του ήταν 6 μήνες και 25 ημέρες, και παρέπεμψε σε φυλλάδιο του Υπουργείου Εξωτερικών του Ισραήλ στο οποίο αναφέρεται ρητά ότι η διάρκεια της εκπαίδευσης για την απόκτηση του πιο πάνω διπλώματος ήταν από 17.8.92 μέχρι 12.3.93. (Βλ. Παράρτημα Ε στη γραπτή του αγόρευση). Παρέπεμψε επίσης σε άλλη σχετική αλληλογραφία από την οποία κατά τον ισχυρισμό του προκύπτει ότι η διάρκεια της μεταπτυχιακής εκπαίδευσης του αιτητή ήταν λιγότερη από ένα ακαδημαϊκό έτος, και ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι στην ουσία το ενδιαφερόμενο μέρος έτυχε δύο μετακπαιδύσεων όχι κατ' ανάγκη στο ίδιο θέμα. Η ΕΔΥ συνέχισε ο κ. Ταλιαδώρος παρέλειψε να διεξάγει δέουσα έρευνα για να δια-

πιστώσει την κατοχή ή μη του εν λόγω προσόντος με πιθανότητα ύπαρξης πραγματικής πλάνης. Είπε επίσης πως ο Γενικός Διευθυντής, ο οποίος ήταν ενήμερος του θέματος, είχε υποχρέωση να πληροφορήσει σχετικά την ΕΔΥ όταν έδινε τις συστάσεις για τους υποψηφίους.

Η θέση των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερομένου μέρους είναι ότι στο σχετικό πιστοποιητικό που απονεμήθηκε στο ενδιαφερόμενο μέρος μετά την αποπεράτωση της εκπαίδευσης του (βλ. ερ.43 στον προσωπικό του φάκελο) αναφέρεται ρητά ότι η διάρκεια της εκπαίδευσης του ήταν εννιά μήνες και συνεπώς δεν ετίθετο θέμα περαιτέρω έρευνας από την ΕΔΥ. Επιπρόσθετα, οι καθ' ων η αίτηση είπαν πως αν το ενδιαφερόμενο μέρος εκπαιδευόταν σε δύο ξεχωριστά θέματα θα του απονέμονταν δύο διπλώματα.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, προκύπτει καθαρά πως η κανονική διάρκεια της εκπαίδευσης που έτυχε το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν από 17.8.92 - 12.3.93, δηλαδή λιγότερο από ένα ακαδημαϊκό έτος και ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ζήτησε από το εκπαιδευτικό ίδρυμα, το οποίο του παραχώρησε το σχετικό δίπλωμα, να επεκταθεί η μεταπτυχιακή εκπαίδευση του, ώστε να συνάδει με σχετική εγκύκλιο της Επιτροπής Υποτροφιών, η οποία προνοεί ότι ο όρος "ένα ακαδημαϊκό έτος" σημαίνει περίοδο όχι μικρότερη των οκτώ μηνών και ούτε μεγαλύτερη των δέκα μηνών. Το αίτημα του ενδιαφερομένου μέρους έγινε δεκτό από τις αρμόδιες Ισραηλινές εκπαιδευτικές αρχές και ο αιτητής συνέχισε την εκπαίδευση του μέχρι και το Μάιο του 1993, οπότε του απονεμήθηκε το σχετικό δίπλωμα, στο οποίο αναφέρεται ότι η διάρκεια της εκπαίδευσης του ήταν από τον Αύγουστο 1992 μέχρι το Μάιο 1993. (Βλέπε Παραρτήματα Στ1 και Στ2 στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του ενδιαφερομένου μέρους).

Μετά από μελέτη όλων των σχετικών με το θέμα στοιχείων και ειδικότερα της αλληλογραφίας που διεξήχθη αναφορικά με το αίτημα για παράταση της εκπαίδευσης του ενδιαφερομένου μέρους και μετά τις 12.3.93 ημερομηνία κατά την οποία έληγε επίσημα το πρόγραμμα εκπαίδευσης για απόκτηση του σχετικού διπλώματος, καταλήγω στο συμπέρασμα πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί λόγω πιθανότητας ύπαρξης πραγματικής πλάνης που δυνατό να εμφολοχώρησε στην απόφαση της ΕΔΥ.

Είναι γεγονός πως ενώπιον της ΕΔΥ κατά τον ουσιώδη χρόνο βρισκόταν βεβαίωση από το αρμόδιο Ισραηλινό ίδρυμα ημερ.

6.5.93 (Παράρτημα Στ(1) στη γραπτή αγόρευση του ενδιαφερομένου μέρους) ότι η διάρκεια της εκπαίδευσης του ήταν εννια μήνες.

Από την άλλη όμως έχουν τεθεί ενώπιον μου στοιχεία σύμφωνα με τα οποία η εκπαίδευση έληγε επίσημα στις 12.3.93 και ότι θα ετοιμάζετο πρόγραμμα διάρκειας 6 βδομάδων ειδικά για το ενδιαφερόμενο μέρος μετά από υποβολή αίτησης εκ μέρους του (βλ. ιδιαίτερα Παράρτημα Ε(3) Ε(6 και Ε(7) στη γραπτή του αγόρευση). Από το υλικό που είχα ενώπιον μου δε διαπιστώνεται με βεβαιότητα σε ποιο θέμα εκπαιδεύτηκε το ενδιαφερόμενο μέρος κατά τη διάρκεια των πρόσθετων 6 βδομάδων και ούτε κατά πόσο ήταν σχετικό με τις αρμοδιότητες του Τμήματος. Το Δικαστήριο κρίνει ότι το θέμα χρήζει περαιτέρω έρευνας από το αρμόδιο διοικητικό όργανο για διαπίστωση όλων των σχετικών με το θέμα δεδομένων. Το Δικαστήριο δε γνωρίζει ποιά θα ήταν η απόφαση της ΕΔΥ αν όλα τα πιο πάνω στοιχεία είχαν τεθεί ενώπιον της κατά τον ουσιώδη χρόνο. Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η διαμόρφωση πρωτογενούς άποψης ως προς την κατοχή ή μη απαιτούμενου προσόντος από τους υποψηφίους.

Σχετική με το υπό εξέταση θέμα είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Χρυσάνθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228, στην οποία παρέπεμψε ο δικηγόρος του αιτητή. Στην πιο πάνω υπόθεση μετά τους διορισμούς των ενδιαφερομένων μερών, προέκυψε θέμα κατοχής ή μη από το ενδιαφερόμενο μέρος Νεοφύτου απολυτηρίου σχολής μέσης εκπαίδευσης που ήταν προαπαιτούμενο για τη θέση Επόπτη Γ' στο Συμβούλιο. Το ακόλουθο απόσπασμα από τις σελ.232-235 της απόφασης της Ολομέλειας είναι κατά την άποψη μου καθόλα σχετικό:

"Ανάμεσα στις προϋποθέσεις που απαριθμεί ο καν. 16(γ) της Κ.Δ.Π. 38/76 για κατάληψη μόνιμης κενής θέσης στο Συμβούλιο είναι ότι ο υποψήφιος πρέπει να κατέχει τα προσόντα, που προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας, για τη συγκεκριμένη θέση. Πράγματι το απολυτήριο από σχολή μέσης εκπαίδευσης αποτελεί προαπαιτούμενο για τη θέση Επόπτη Γ'. Ο ενδιαφερόμενος είχε παρουσιάσει απολυτήριο από τέτοια ιδιωτική σχολή που το Υπουργείο Παιδείας αναγνωρίζει για τους σκοπούς του σχεδίου υπηρεσίας της επίδικης θέσης.

Όμως το Υπουργείο, ανταποκρινόμενο στην πρωτοβουλία του δικηγόρου του εφεσεύοντα να διερευνήσει το θέμα, τον πληροφόρησε στις 29.1.86 - μετά τους διορισμούς - ότι, από

έρευνα που έγινε στα αρχεία της εν λόγω σχολής, διαπιστώθηκε πως το όνομα του Νεοφύτου δεν υπήρχε μεταξύ των αποφοίτων της χρονιάς για την οποία παρουσίασε απολυτήριο. Ας σημειωθεί πως υφίσταται μαρτυρία από τον εφεσείοντα, υπό μορφή ένορκης δήλωσης, πως ο ενδιαφερόμενος δεν είχε τέτοιο προσόν και ότι ο ίδιος το παραδέχθηκε επανειλημμένα. Η μαρτυρία αυτή παρέμεινε αναντίλεκτη.

Ο δικηγόρος του Συμβουλίου εισηγήθηκε πως ο λόγος αυτός πρέπει να αποτύχει γιατί ο εφεσείων, που έχει το βάρος της απόδειξης, δεν τεκμηρίωσε τον ισχυρισμό του. Κατά την κρίση του πρωτόδικου δικαστηρίου δεν υπήρχε λόγος να διεξαχθεί έρευνα αναφορικά με τη νομιμότητα ή αυθεντικότητα του απολυτηρίου γιατί κατά το χρόνο λήψης της απόφασης διορισμού δεν είχε προκύψει τέτοιο θέμα. Και κατέληξε:

"ενόψει του τεκμηρίου της νομιμότητας και εν πάση περιπτώσει νοουμένου ότι η επιστολή του Υπουργείου Παιδείας είναι μεταγενέστερη της επίδικης απόφασης ουδεμία τέτοια υποχρέωση υπήρχε εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση Συμβουλίου. Γιαυτό ο λόγος αυτός απορρίπτεται και τούτο χωρίς να σημαίνει η επιστολή από μόνη της ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Νεοφύτου δεν κατείχε απολυτήριο αναγνωρισμένης σχολής."

Δεν θα συμφωνήσουμε με την προσέγγιση αυτή. Το υλικό που προσκομίστηκε ήταν τέτοιο που δεν μπορούσε να αγνοηθεί γιατί ήταν άρρηκτα συνυφασμένο με το πραγματικό καθεστώς κάτω από το οποίο λήφθηκε η απόφαση. Το τεκμήριο της κανονικότητας κάμπτεται μπροστά σε ένα τόσο σοβαρό στοιχείο του Υπουργείου Παιδείας που προσκόμισε ο εφεσείων. Παρατηρεί σχετικά η απόφαση *Κουμής Χ" Μιχαήλ και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1972) 3 Α.Α.Δ. 246, 252:

"According to the principles of administrative law there exists a presumption that an administrative decision is reached after a correct ascertainment of relevant facts; but such presumpiton can be rebutted if a litigant succeeds in establishing that there exists at least a probability that a misconception has led to the taking of the decision complained of (see, inter alia, Stasinopoulos on the Law of Administrative Acts - "Στασινοπούλου Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων", 1951, π. 304 et seq.)"

Η πιθανολόγηση της ορθότητας του ισχυρισμού αρκεί για να ακυρωθεί η πράξη του διορισμού του ενδιαφερομένου έτσι ώστε να υπάρχει η ευχέρεια για πλήρη διερεύνηση του θέματος από το Συμβούλιο. Στην πιθανότητα ότι εμφίλοχώρησε πλάνη στη διαδικασία λήψης διοικητικής πράξης σαν λόγο ακύρωσης αναφέρεται και μας διαφωτίζει η υπόθεση *Zénios ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1181, 1183 και 1184: 5

"It is clear from our case - law that in order to succeed, in a case of this nature, in annulling the relevant administrative decision an applicant has only to show that there exists a reasonable probability that a misconception has led to the taking of such decision (see, in this respect, inter alia, *Kozakis ν. The Council of Ministers* (1967) 3 C.L.R. 265, 268, and *Mallouros ν. The Electricity Authority of Cyprus* (1974) 3 C.L.R. 220, 224)." 10 15

Με βάση τα πιο πάνω και εφόσον ακόμα και η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης είναι αρκετή για να καμφθεί το τεκμήριο ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από ορθή διαπίστωση των γεγονότων, κρίνω πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί. 20

Ενόψει της κατάληξης μου αυτής δεν θα εξετάσω τον τρίτο λόγο ακυρότητας που αφορά κατ' ισχυρισμόν έκδηλη υπεροχή του αιτητή και ειδικότερα παραγνώριση της δεκάχρονης υπεροχής του σε αρχαιότητα έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. 25

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή.